

ved afgiftsgrundlaget bliver beregnet ud fra anskaffelseskurserne med et vist mindre tillæg for løbetidsforkortelsen i 1983. For obligationer og pantebreve m.v., der var i beholdningen ved udgangen af 1982, sker reguleringen i forhold til et års forkortelse af restløbetiden, mens der for værdipapirer erhvervet i 1983 reguleres i forhold til et halvt års løbetidsforkortelse, dog for nyåbnede obligationsserier halvdelen af åbningsperioden i 1983.

Reglen om afgift af visse kursgevinster realiseret i 1983 i stk. 2, der bliver stk. 3, foreslås dels gjort symmetrisk med fradragsret for kurstab, dels lempet, så 70 pct. af kursgevinster og -tab medregnes i saldoen ifølge § 4, stk. 4.

Til nr. 43-45

En tilsvarende matematisk regulering for 1983 som anført i ændringsforslaget til § 24 (ændringsforslag nr. 42) foreslås indarbejdet i det sæt kurser, der ifølge § 25 benyttes til beregning af anskaffelsessummen for værdipapirdepoter tilhørende pengeinstitutternes kapitalpensionskunder. For pantebreve med kort restløbetid, som i meget begrænset omfang findes i disse depoter, foreslås anvendt kurs 90 ved udgangen af 1983, jfr. at disse pantebreve blev ansat til kurs 85 ved udgangen af 1982 ifølge § 5 i lov nr. 696 af 21. december 1982 om en midlertidig formueafgift af visse pensionskapitaler m.v.

Ifølge ændringsforslag nr. 7 foreslås det, at pengeinstitutterne ikke skal foretage løbende periodisering af renter. For at opnå, at afgiftsgrundlaget ikke bliver forøget med renter vedrørende 1983, der først forfalder i 1984, er der i stk. 2-4 (ændringsforslag nr. 43) foreslået en korrektion af de beregnede obligationskurser ved afgiftens start. Som nyt stk. 7 foreslås (ændringsforslag nr. 45), at renten af kontantkonti skal opgøres ved udgangen af 1983.

Obligationskurserne efter stk. 2-4 foreslås forhøjet med værdien af kuponrenter, der er påløbne, men ikke forfaldne ved udgangen af 1983. Ved denne korrektion opnås, at det totale afgiftsgrundlag over resten af besiddelsestiden for en obligation bliver reduceret i samme omfang, som det forøges, fordi kuponrenter vedrørende 1983, der først forfalder i 1984, inddrages i afgiftsgrundlaget, når

pengeinstitutterne ikke skal periodisere renter. For investeringsforeningscertifikater efter stk. 5 indgår værdien af påløbet, ikke forfaldet udbytte ved udgangen af 1983 i børskursværdien.

Til nr. 46

Efter § 10, stk. 3, skal den afkastprocent, der indgår i beregningen af afgiftssatsen, opgøres årligt på grundlag af den gennemsnitlige rente af obligationsbeholdningerne i livsforsikringsselskaber, tværgående pensionskasser, ATP og Lønmodtagernes Dyrtidsfond, idet de af Københavns Fondsbørs opgjorte effektive obligationsrenter indgår i beregningen. Disse oplysninger, der vedrører perioder forud for afgiftsåret, skal indberettes til statsskattedirektoratet i så god tid, at afgiftssatsen kan beregnes inden afgiftsårets begyndelse.

Efter den foreslåede bestemmelse i nr. 4 kan ministeren for skatter og afgifter fastsætte nærmere regler om indberetning af de nødvendige oplysninger.

Med henblik på at lette pengeinstitutternes administration af afgiften for kapitalpensionskonti med individuelle værdipapirdepoter foreslås i nr. 6, at ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte regler om en forenklet opgørelse af den matematiske kursregulering efter § 4, stk. 3 og 4, for disse værdipapirdepoter. Desuden foreslås der åbnet mulighed for, at de mindre afgiftspligtige institutioner, især firmapensionskasser, som ikke er nævnt i § 10, stk. 3, litra a, kan vælge en tilsvarende opgørelsesmåde. Det er hensigten at anvende en ensartet af skattemyndighederne beregnet opskrivning for en given obligationsserie i det enkelte afgiftsår. Desuden vil der ikke blive krævet matematisk kursregulering i det år, en obligationspost købes eller sælges, og heller ikke for de ubetydelige beholdninger af pantebreve i individuelle værdipapirdepoter tilknyttet kapitalpensionskonti. Pengeinstitutterne og firmapensionskasserne kan herved spare en række beregninger, og der sker ingen ændring i det totale afgiftsgrundlag over tiden, men kun små forskydninger i dets fordeling på de enkelte afgiftsår.

Overføres en ordning til eller fra et pengeinstitut, der efter § 13, stk. 2, har valgt at foretage opgørelsen for perioden 1. december i